

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1. Recollecta per dies aliquot Oratio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

CAPVT XIII.

RES ALIQVAE INSIGNIORES PRÆCEDUNT, ET COMITANTUR VOTORUM OBLATIONEM, UT ILLA MAIORI CUM PERFECTIONE FIAT.

QVAMVIS sacræ Religiones varias habeant valdè pias, ac mysticæ ceremonias, quibus votorum suorum oblationem comitantur maximè tamen substantiales, & maioris pro omnibus momentis insinuantur à Regio Propheta in toto Psalmo 115. in quo præcipue tradit rerum, quæ in proximo capite fuerunt propositæ: idque excellenter quodam modo his verbis expressit. *Ego dixi in excessu meo: Omnia benedixit mihi Dominus. Quid retribuam Domino, pro omnibus que retribuit mihi? Calceum auribus meis circumdabo: & nomen Domini invocabo. Vota mea Domino reddam: cum omni populo eius: pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum eius.*

§. I. Recollecta per dies aliquot Oratio.

AD cuius maiorem declarationem præmittendum est: Dauidem se cum ipso feruentem hanc ratiocinationem habuisse in recollecta quadam proluxa, valdèque eleuata oratione, quam excessum suæ constantiam appellat: quæ tunc etiam cum homo præ admiratione eius, quæ audit, videt, aut considerat, exiens extra se eleuat se supra seipsum ad res valdè egregias & grandes. Aded enim insignia proposita & vota atque impleta hic refert, non obtinentur, nisi magna cœlesti luce: quæ ut plurimum conceditur, qui sese ad mysteria ac beneficia diuina meditanda receperunt per tempus aliquod sufficiens, & in loco conuenienti. Et hoc primum quod professioni, aut votis emittendis merito præmitti deberet: ut eruditurus recolligat se per decem aut duodecim dies ad illa tria speciatim consideranda, quæ Dauid magno cum affectu in excessu illo suo dixit: *quid retribuam Domino pro omnibus, que retribuit mihi?*

I.
Dei infinita
beneficentia
consideranda.

PRIMUM enim in hac recollectiōe conandum tibi est à teiplo exire, & spiritu ascendere ad ipsius Dei præsentiam; ibiq; cōsiderare infinitam benefactoris amplitudinem, sapientiam, bonitatem, charitatem, libertatem, & omnipotentiam, quæ suis creaturis minimè opus habeat. Ad quæ eius proprietates melius assequendas, ingrediendum tibi est in ipsam Deum, perpendendo infinitum amoris ignem in diuino eius peccatore dentem; qui (vt sanctus Dionysius ait) facit eum extra se exire, vt bene-

car hominibus; suisque donis eos repleteo solum nomine, quod ipse bonus sit, eisque beneficiando oblectetur. Qua consideratione, si exacta illa fuerit ac profunda, admiraberis & obstupesces cupiens summe amare tantum benefactorem, & in eius obsequio liquefieri, dicens tibi ipsi: *quid retribuam Domino? Quid ob amorem infiniti huius benefactoris faciam? Et in qua re ostendere licebit amorem, quem erga ipsum habeo; ac retribuere pro eo quem ipse erga me habet?*

Mox ulterius progrediens, multitudinem perpendes & magnitudinem beneficiorum, quae Deus in te contulit, generalia, & specialia; naturalia & supernaturalia; in corpore, & in anima: attendens multitudinem esse innumerabilem: magnitudinem immensam & incomprehensibilem. Notatim autem haec tria in tua vocatione perpendes: Innumera & grauissima mala ac pericula huius mundi; ex quibus te Deus eduxit; innumera & excellentissima bona eius status, in quo te Deus collocat, & multo maiora, quae tibi promittit. Et admirans tantum beneficiorum excessum, a teipso exiens, dices, *quid retribuam Domino pro omnibus quae retribuit mihi? Et in quo licebit me gratum ostendere, ob adeo beneuolam vocationem, quae me ad talem statum elegit.*

Et hinc ad teipsum iterum ingressus, perpendes tuum nihilum, miseriam, & indignitatem tuam quodammodo infinitam, ob tua peccata, pertinaciam, & ingratitude erga Deum: propter quae dignus eras, cuius Deus obliuisceretur, & quem Deus repelleret, puniret, & ad profundum infernum proiceret. Et videns, quod tantus Dominus tanto amore tot contulit beneficia homini adeo improbo, adeoque ingrato; tali aspectu obstupescens, factus omnino extra te, cum ingenti effectu tibi ipsi dices: *quid ego retribuam Domino pro omnibus quae retribuit mihi? mihi inquam qui talis sum, qui tam procul sum ac te motus a promerendo quodcumque beneficium, quantumuis minimum? O Deus cordis mei, ostende mihi caelesti tua luce, quid velis a me tibi dari; & qua ratione id ipsum dare debeam: decreui enim; certoque constitui, facere quicquid tibi gratum fore cognouero. Hoc spiritu pio adeo ac grato concepit Dauid proposita & holocausta, quae refert: quae omnia sunt actus gratitudinis & excessus amoris: non enim solum se obtulit ad ea praestanda, quae ex praeccepto tenebatur; sed ad alia etiam opera, quae tantum emanant ex consilio. In quibus eminere debent qui recens ingrediuntur Religionem, aut secundum repetunt ingressum per sacra vota, vt corpus vnum cum ea conficiant.*

2.

3.
Misericordiam
propriam
confidera.